

Πόσο λόγο θα δώσουμε στο Θεό ...!

του π. Αντωνίου Χρήστου*.



Αγαπητοί Αναγνώστες άλλο ένα άρθρο μας βρίσκεται μπροστά στην αγάπη σας ελπίζοντας να μας προβληματίσει και γιατί όχι να μας αφυπνίσει. Ακολουθήστε μας και ας ελπίσουμε στο τέλος του να τα έχουμε καταφέρει.

Μία από τις θεμελιώδεις αλήθειες της Ορθόδοξης πίστες μας είναι ότι ο Κύριος :«Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος». Δηλαδή ότι αναμένουμε την δεύτερη και αυτή τη φορά ένδοξη παρουσία Του Χριστού και ότι θα έρθει να κρίνει τον κόσμο και από το αποτέλεσμα αυτής της κρίσεως θα εξαρτηθεί αν θα κληρονομήσουμε την Βασιλεία Του ή όχι!

Ο ίδιος ο Κύριος φρόντισε να μας δείξει και τα κριτήρια με τα οποία θα κριθούμε στο κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο 25, 31 – 46, το γνωστό σε όλους μας Ευαγγέλιο της Κρίσεως που η Εκκλησία μας το τοποθετεί και φυσικά όχι τυχαία μέσα στο Τριώδιο, μετά το Ψυχοσάββατο την Κυριακή της Αποκρέω. Τα Κριτήρια λοιπόν είναι κατά πόσο ανταποκριθήκαμε ή όχι στις ανάγκες του πλησίον, οποιοδήποτε δηλαδή ανθρώπου «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ

τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. 25,39) τα οποία ο Θεός τα λαμβάνει σαν διακονία ή σε περιφρόνηση του ιδίου.

Φυσικά θα δώσουμε λόγο, όχι μόνο κατά πόσο κάναμε καλά έργα ή όχι, αλλά και για άλλα βασικά στοιχεία στη ζωή του Χριστιανού όπως για την ποιότητα της πίστης του, κατά πόσο ήταν δηλαδή Ορθόδοξος και Ορθόπρακτος στη ζωή του. Θα κριθούμε όλοι, κατά πόσο τηρήσαμε τις Ευαγγελικές εντολές ή όχι στη ζωή μας. Άλλο κριτήριο, κατά πόσο καλλιεργήσαμε τις αρετές και κατά πόσο προηγουμένως καταπολεμήσαμε τα πάθη και τις αμαρτίες μας. Θα δώσουμε επίσης λόγο στον Θεό κατά πόσο τηρήσαμε και καλλιεργήσαμε την ασκητική της Εκκλησίας, δηλαδή την νηστεία, την εγκράτεια, την αγρυπνία, την άσκηση, την προσευχή κ.α.

Θα δώσουμε λόγο στο Θεό κατά πόσο ανταποκριθήκαμε στο κάλεσμα της Εκκλησίας με την καμπάνα της στις Ιερές Ακολουθίες, τα Μυστήριά της και ιδιαιτέρως στο Μυστήριο των Μυστηρίων την Θεία Λειτουργία και κατά πόσο λάβαμε τον Χριστό με την Θεία Μετάληψη. Ιδιαίτερα στις μέρες μας με την κριτική και τις άστοχες παρεμβάσεις που αγγίζουν τα όρια της ασέβειας για την Θεία Ευχαριστία ότι δήθεν μεταδίδει Κορονοϊό είναι ένα κριτήριο ακόμη για τους τόσους δυστυχώς αρνητές που απέχουν επηρεαζόμενοι από τέτοιες και μάλιστα «επιστημονικές» υποδείξεις με πρόσχημα την ευθύνη έναντι στο κοινωνικό σύνολο. Όλη αυτή η κρίση, πραγματικά έγινε και μια ευκαιρία για όλους μας για να δούμε την ποιότητα και την αυθεντικότητα της πίστης μας ή κατά πόσο είναι νόθα, ψεύτικη και περιστασιακή!

Θα δώσουμε λόγο στο Θεό επίσης κατά πόσο εργαστήκαμε τον απαραίτητο Καταρτισμό μας, τόσο ως παιδιά μέσα από τις Κατηχητικές Συνάξεις, τόσο ως ενήλικες μέσα από τις Νεανικές Συνάξεις και γενικότερα τους κύκλους μελέτης της Αγίας Γραφής, των Σχολών Γονέων και των τόσο άλλων ποιμαντικών ευκαιριών και ανάλογων δράσεων. Ιδιαίτερα εμείς οι Ιερείς αλλά και όσοι έχουν ευθύνη κηρύγματος ακόμη και οι εντελταμένοι λαϊκοί ιεροκήρυκες, κατηχητές και συνεργάτες, θα δώσουμε ιδιαίτερο λόγο στο Θεό κατά πόσο κηρύξαμε σωστά, αλλά και κατά πόσο φροντίσαμε να επιμορφωνόμαστε και να καταρτιζόμαστε προσωπικά οι ίδιοι ιδιαιτέρως με επιμέλεια και φροντίδα. Σε δικτυακό σεμινάριο πρόσφατα ακούσαμε σχετικά από τον Ιερέα εισηγητή να μιλά πάνω σε αυτό με ιδιαίτερα αυστηρό

ύφος και τόνο : «Πως όποιος έχει την ευθύνη του κηρύγματος και δεν φροντίζει τακτικά να επιμορφώνεται και να βελτιώνεται, τότε ουσιαστικά καθίσταται ακατάλληλος και μακροπρόθεσμα κυρίως επικίνδυνος...!»

Τέλος θα δώσουμε λόγο στο Θεό, κατά πόσο πορευθήκαμε «σταυρο-αναστάσιμα» ή όχι, πόσο γκρινιάξαμε για τις δοκιμασίες που ήρθαν και αντιμετωπίσαμε ή όχι, πόσα Δόξα σοι ο Θεός είπαμε μέσα από την καρδιά μας, για τις ημέρες που μας χάρισε ο Θεός να ζήσουμε ή όχι και ιδιαίτερα την στιγμή του πόνου, της ασθένειας ακόμη και του θανάτου κάποιου προσφιλούς μας στενού συγγενικού ή φιλικού μας προσώπου και μάλιστα νεαρού στην ηλικία ή όχι και τόσα όλα...!

Η κρίση Του Θεού είναι σίγουρη αδελφοί μου και πόσο καλύτεροι θα ήμασταν όλοι μας και ο κόσμος ολόκληρος, όταν την υπολογίζαμε και την λαμβάναμε υπόψη μας σε κάθε πράξη και απόφασή μας, πριν τολμήσουμε να αμαρτήσουμε και να αδικήσουμε έναντι του Θεού και των συνανθρώπων μας. Βεβαίως όλοι ελπίζουμε στην φιλανθρωπία Του Θεού και ευτυχώς εκεί είναι και η δικαιοσύνη Του, γιατί αλλιώς δεν θα τολμούσε κανένας άνθρωπος, όσο και ενάρετος να είναι να σταθεί μπροστά στο θρόνο Του, εκεί που δεν μπορούν ακόμη και οι ίδιες οι Αγγελικές δυνάμεις να προσεγγίσουν.

Κλείνοντας σιγά-σιγά το άρθρο μας, αγαπητοί μας αναγνώστες να διευκρινίσουμε ότι δεν είχαμε, ούτε έχουμε σκοπό να τρομοκρατήσουμε και φοβερίσουμε κανέναν, γιατί όντως πολλοί το αντιμετωπίζουν και μέσω του φόβου για να μην πάνε στη κόλαση ή του μισθού για να πάνε στον παράδεισο, λίγοι όμως από αγάπη το Θεό, μόνο και μόνο αγαπητικά να επικοινωνήσουν και συσχετιστούν μαζί Του. Από την άλλη όμως δεν μπορούμε και να μην αναλογιστούμε ότι πόσο λόγο θα δώσουμε στο Θεό, ιδιαίτερα εμείς που είμαστε στο λεκανοπέδιο της Αττικής και αυτό το χρονικό διάστημα του Οκτωβρίου 2020 (και όχι μόνο), έχουμε τόσες συχνές λειτουργικές και επιμορφωτικές ευκαιρίες τόσο από την Ενορία του Αγίου Δημητρίου του ομώνυμου Δήμου, με τις τόσες πυκνές λατρευτικές εκδηλώσεις με Άγια Λείψανα και την Εικόνα της Παναγίας της Τριχερούσας από το Άγιο Όρος που πραγματικά σκορπούν ευλογία προς όλους. Τόσοι πολλοί πνευματικοί ομιλητές, ιδιαίτερα οι Αγιορείτες που οι γυναίκες δεν έχουν άλλη ευκαιρία να τους δουν και να τους ακούσουν και μάλιστα πλέον όλα

αυτά μεταδίδονται και δικτυακά και έχει επίσης κανείς την δυνατότητα να τα δει και αργότερα όταν χρονικά τον βολεύει με την ησυχία του. Αλλά και άλλοι Ναοί όπως στον Άγιο Δημήτριος Βύρωνα ή ο Άγιος Δημήτριος Όπλων στα Πατήσια. Επίσης η Ενορία της Ευαγγελίστριας στον Πειραιά που για ένα ολόκληρο τρίμηνο κάθε μέρα έχει λειτουργικές, επιμορφωτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις. Τόσες ευκαιρίες πραγματικά, δεν θα δώσουμε λόγο στο Θεό γι αυτά; Ιδιαίτερα ας αναλογιστούμε και να μπούμε στη θέση πολλών αδελφών μας στην Αμερική, στην Ασία, την Αυστραλία ή την Αφρική που για να εκκλησιαστεί, να κοινωνήσει ή να εξομολογηθεί κάποιος υπάρχουν και περιπτώσεις που χρειάζεται να παίρνει το αεροπλάνο για ταξίδι 2 τουλάχιστον ωρών να πάει και 2 ωρών να γυρίσει για να βρει ορθόδοξο Ναό και Ορθόδοξο Ιερέα και εμείς εδώ με τόσα μέσα και τόσους Ναούς και Ιερείς και πάλι μας κακοφαίνεται το τέταρτο ή το πολύ το μισάωρο που χρειάζεται και μάλιστα το χρησιμοποιούμε ως πρόφαση για να μη πάμε! Ο Θεός να μας ελεήσει λοιπόν για να έχουμε όλοι καλή απολογία εκεί που θα δώσουμε λόγο ενώπιόν Του. Αμήν!

*Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.